

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.162/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Nógrád Vármegyei Rendőr-főkapitányság (3100 Salgótarján, Rákóczi út 40.)
Az alperes képviselője:	dr. Csonka Pál kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 18.K.700.119/2023/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. szeptember 1. napjától 2022. szeptember 30. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot, működési körzete helységi településre és a vasútvonalra terjedt ki. A perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőrszolgálatot, a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, átkíséréseket, őrzéseket, elővezetéseket, előállításokat, akciókban részvételi, rendezvénybiztosítási, Covid-ellenőrzési és közlekedés-ellenőrzési feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 1.043.550 forint megbízási díj és annak 2021. február 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 24-26. pontjaira, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat), valamint a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII.28.) IRM rendelet egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.043.550 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 20-22., 24-25. és 37. pontjaiban, a Járőr Szabályzat 4-5., 10., 60-61. pontjaiban foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy az alperes a

felperes tényállításait, csatolt feladatkimutatását nem vitatta, ezért azt az ítélezése alapjául elfogadta. Hangsúlyozta, hogy a felperesi szolgálati beosztásához tartozó feladatait az állománytáblában rendszeresített munkaköri feladatok összessége képezte. A KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A körzeti megbízotti beosztás nem foglalja magába a járőri beosztást, még akkor sem, ha a feladatok között átfedések vannak (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4.). A felperes a munkáltató utasítása alapján esetenként köteles a beosztása szerinti tevékenységéhez nem tartozó feladatokat is teljesíteni, ugyanakkor e feladatok tartós ellátása nem maradhatott ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (BH2018.346.). Megállapította, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területéhez tartozó valamennyi településen járőrfeladatokat végzett, emellett – működési körzetét elhagyva – TIK küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket, rendezvénybiztosítási feladatokat látott el. Ezen feladatellátást a csatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás alátámasztotta. Az átkísérési feladatok pedig a KMB Szabályzat 25. a) pontja alapján a felperes részére tiltott tevékenységnek is minősültek. Összefoglalóan megállapította, hogy a felperes által a perbeli időszakban megjelölt feladatok ellátása többletfeladatnak minősült, amelyre tekintettel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult.

A megbízási díj százalékos mértékét és összecszerúságát a keresetben megjelöltek szerint alaposnak találta. E körben figyelemmel volt arra, hogy a felperes folyamatosan, a munkaidejének jelentős részében látta el a többletfeladatokat, olyanokat is, amelyek számára tiltottak voltak, továbbá arra, hogy a megbízási díj 75%-os mértéke a törvényi keretek alsó tartományába esik, így az nem minősült eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletben helytelen következtetéseket vont le, ugyanis a felperes a szolgálati jogviszony létesítésével önként vállalta, hogy a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt előírások rá is vonatkoznak, amelyekre tekintettel a számára jogszerűen előírt és meghatározott feladatokat köteles ellátni. A felperes tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdésében hivatkozott megbízás esetei nem álltak fenn, mivel a körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett, többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett, az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre. A hivatásos állomány tagja által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatok elvégzése esetén olyan magasabb felelősségi körrel nem beszélhetünk, amely a Hszt. 71. §-a szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozná. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek a különleges jogrend időszaka alatt a kinevezése szerinti beosztásából adódó feladatait a munkaköri leírás, a külön vészhelyzetre vonatkozó szabályok, valamint az adott egységre vonatkozó szervezetszabályozó eszközök, intézkedési tervek, közvetlen vezetői utasításai alapján kellett teljesítenie. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott közterületi szolgálatra beosztható, mely közterületi szolgálatot a 36. pont

alapján a tevékenység összehangolásáért felelős parancsnok jogosult tervezni, illetve szervezni. A TIK ügyeletes szintén jogosult a közterület szolgálat irányítására az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv TIKjai, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás 46/A. pontja alapján. Álláspontja szerint a Hszt. 71.§ (2)-(5) bekezdései kétféle megbízást különböztetnek meg. Az egyik esetben az eredeti szolgálati beosztás mellett, a másik esetben az alóli mentesítéssel történik a többletfeladat ellátása. A megbízási díj csak abban az esetben jár, ha a többletfeladat az eredeti szolgálati beosztás mellett kerül ellátásra. Ha a többletfeladat ellátása az eredeti szolgálati beosztás helyett történik, úgy a megbízás szerinti munkakörhöz rendelt besorolási kategóriának megfelelő fizetési fokozatba kell sorolni a dolgozót azzal a kitéttel, hogy az illetménye nem lehet alacsonyabb az eredeti munkaköréhez rendelt illetményénél. A felperes az elvonások ideje alatt a kivezése szerinti beosztásából adódó feladatait nem látta el, helyette más szolgálati feladat került részére meghatározásra, azonban erre az időre az illetménye nem került csökkentésre, attól függetlenül, hogy alacsonyabb fizetési fokozatú munkakört látott el. Hivatkozása szerint a csatolt kimutatásban szereplő alkalmak rendszeresnek nem tekinthetők. Előadta, hogy a képzések és a lövészetek idejére (melyek a munkaidejébe beszámítanak), továbbá a csapatszolgálati feladatok végrehajtása esetén a körzeti megbízott a rendőrkapitányság illetékességi területéről eseti jelleggel elvonható a KMB Szabályzat 21. pont e) alpontja és 39. pontja alapján. Ugyanez vonatkozik a fokozott, a komplex fokozott, a finn módszeres, a ellenőrzés¹, a ellenőrzés² ellenőrzésekre a KMB Szabályzat 21. pont b) alpontja alapján. A KMB Szabályzat 54. pontja rögzíti a körzeti megbízott kiemelt közlekedésbiztonsági, ellenőrzési, tájékoztatási, az 51. pont a rendezvénybiztosítási, míg a 46. pont f) alpontja az idegenrendészeti feladatait.

A veszélyhelyzet időtartama alatt az élet-és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány vonatkozásában elrendelt hatósági házi karantén elektronikus ellenőrzéséről szóló 180/2020. (V. 4.) Korm. rendelet az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervet jelölte ki felelősként a hatósági házi karantén szabályai betartásának ellenőrzéséért. A pandémia időszakában – a járvány megfékezése érdekében – felsőbbrendű közügy volt a közegészségügyi, járványügyi feladatok ellátása, amelyből az állomány minden tagja kivette a részét.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy az alperes fellebbezésében kizárólag anyagi jogi jogszabálysértést jelölt meg, ezért az az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálható. Az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Hszt. 13. §-ára vonatkozó alperesi okfejtést nem tartotta relevánsnak, mivel a jogviszonyt a maga teljességében kell vizsgálni; egyes terhek a jogosultságokról történő lemondást nem eredményezik. Az elsőfokú bíróság nem azt állapította meg, hogy a kétféle beosztás szerinti feladatait ugyanabban az időpontban végezte, hanem azt, hogy azokat egymás mellett, párhuzamosan havi szinten teljesítette, mivel a járőrszolgálatok teljesítése mellett a körzeti megbízotti feladatainak havi ellátása alól nem került mentesítésre. Rendszeresen a saját működési körzetén kívül is látott el rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot, melynek szabályozása a rá irányadó KMB Szabályzatból teljesen hiányzik. A járőrszolgálat ellátása, különösen annak működési körzetén kívüli, a rendőrkapitányság teljes

illetékességi területén végzése a körzeti megbízott feladatkörébe nem tartozhat, feltételezve, hogy a két beosztásnak van egy szűkebb metszete, akkor is megállapítható, hogy pertárgyi szolgálatai, mivel nemcsak működési körzetére szorítkoztak, azon túlmutatnak. Hivatkozott arra, hogy számos pert indítottak hasonló tárgykörben és a bíróságok következetesen helyt adtak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert, az e tárgykörben általa képviselt jogértelmezést a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla is osztotta. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, a feladatokat normális esetben párhuzamosan hajtják végre azonos illetékességi területen. Az alperes a további (nem járőrszolgálati) feladataira vonatkozó általánosan tett hivatkozásai konkrétan nem beazonosíthatók, azoknak kizárólag a saját működési körzetben történő ellátását egyébként sem állította és nem is igazolta. Azt a személyes előadást, illetve csatolt kimutatást, miszerint havonta több alkalommal, sokszor 10 alkalmat meghaladóan a működési körzetén kívül látott el nem körzeti megbízotti feladatokat, az alperes szintén nem cáfolta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[9] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogi álláspontjából fakadnak, amelyre vonatkozó jogértelmezést azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[10] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok ellátására, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a

megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[11] A megbízási díjra jogosultság tekintetében kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg. A felperes érvelésével ellentétben tehát nem az volt a perben az eldöntendő kérdés, hogy a felperest a munkáltatója jogszerűen utasíthatta-e a beosztásához nem tartozó feladatok (TIK küldések, körzetén kívüli rendezvénybiztosítás, közlekedés-ellenőrzési feladatok) elvégzésére, hanem ezen feladatok a felperes beosztásához tartoztak-e vagy sem.

[12] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által megjelölt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján elvégzett feladatai nem tartoztak a kinevezése szerinti körzeti megbízotti beosztásához. Helyesen utalt arra is, hogy a munkáltató esetenként valóban utasíthatja a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[13] A fentieket az alperesnek a Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdéseire való hivatkozása nem cáfolta, hiszen a felperes és az alperes közötti hivatásos szolgálati jogviszony önkéntes vállalása nem azonos a többletfeladatokért járó ellentételezésről történő lemondással. A felperes a szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségének eleget tett, amikor az alperes utasításait teljesítve az eredeti beosztásához nem tartozó járőri és egyéb feladatokat is ellátta.

[14] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb normák (KMB Szabályzat és Járőr Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg.

A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőri és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 2. pont b) - c) alpontjai, mert ezek nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó –

gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[15] Alapítván az alperes azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli egyéb szolgálati feladatok – mint a KMB Szabályzat 37. pontja szerinti közterületi tevékenység – teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[16] Önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan fokozott ellenőrzés van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként a fokozott ellenőrzéssel össze nem függő feladatra igénybe vegyék. Alapítván az alperes fokozott ellenőrzésekre történt hivatkozása azért is, mert a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest azonban a perbeli időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért e tevékenysége a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítván – a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. Ezzel összefüggésben – az alperes állításával ellentétben – helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a felperes által ellátott komplex fokozott ellenőrzések a KMB Szabályzat 21. pontja szerinti eseti jellegnek nem feleltek meg.

[17] A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[18] Az ítéltábla nem fogadta el az alperesnek a TIK utasítás 46/A pontjára történő hivatkozását sem, mivel a jogalkotó az ilyen feladatellátás elrendelésére kizárólag a fokozott ellenőrzés és különleges jogrend időszakában jogosította fel a munkáltatót, és azt csak eseti jelleggel írta elő. Az alperes e feltételek együttes fennállását nem bizonyította.

[19] A felperes alappal utalt arra, hogy az alperes fellebbezésében egyes ellátandó feladatokra általános hivatkozást tett, azok működési körzetben való ellátását maga sem állította, és nem is igazolta. Az ítéltábla megállapította, hogy az alperes fellebbezésében a csapatszolgálati, kiemelt közlekedésbiztonsági, bűnügyi tevékenységgel, házi karantén ellenőrzéssel és az idegenrendészeti feladatellátással kapcsolatban a felperes általi teljesítésre konkrét hivatkozást valóban nem tett, pontos adatokat nem közölt, e körben a működési körzeten belüli feladatellátást maga sem állította, a működési körzeten kívüli többletfeladatellátás pedig önmagában megbízási díjra jogosít. E körben a másodfokú bíróság a felperes személyes nyilatkozatát vette alapul, amely szerint a többletfeladatokat jellemzően a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területén kívül végezte, amelyekbe beletartoztak a közlekedési akciókban részvételi, a rendezvénybiztosítási feladatok és a TIK általi küldések is. Az ítéltábla az alperes képzéseken és lövészeten való felperesi részvétel kapcsán közölt hivatkozását alaposnak találta, mivel e feladatok a KMB Szabályzat 39. pontja értelmében a körzeti megbízott munkaidejébe beszámítanak, ezáltal megbízási díjra nem jogosítanak. Önmagában e hivatkozás megalapozottsága azonban az elsőfokú ítélet érdemére nem hatott ki.

[20] Az alperesnek azon hivatkozása, hogy a felperest a Hszt. 71. § (2) bekezdés alapján azért nem illeti meg a megbízási díj, mert az eredeti beosztása helyett látta el a más beosztásba tartozó feladatokat szintén nem foghatott helyt. A Hszt. 71. § (2) bekezdése a megbízási díjra való jogosultság tekintetében valóban két esetkört szabályoz, nevezetesen az eredeti szolgálati beosztás melletti vagy az eredeti szolgálati beosztás alóli mentesítéssel történő feladatellátást. Jelen ügyben azonban a felperes eredeti munkaköre alól nem került mentesítésre, erre vonatkozóan a perben adat nem merült fel, ilyen munkáltatói intézkedést tartalmazó okiratot az alperes nem csatolt, ebből következőleg a felperesnek azt folyamatosan el kellett látnia. Mentetésre vonatkozó munkáltatói intézkedés hiányában pedig csak az eredeti munkakör melletti többletfeladatellátás volt értékelhető.

[21] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták, az alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdésének sérelmére.

[22] Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, amelyet az alperes fellebbezésében egyebekben nem is támadott.

[23] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték (83.484 forint) az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. szeptember 3.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró